

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2020.139

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE Voor de Gezondheidszorg Beslissing in de zaak onder nummer C2020.139 van: A., wonende te B., appellante, klaagster in eerste aanleg, tegen C., psychiater, destijds arts in opleiding (AIOS) tot psychiater, (destijds) werkzaam te B., thans te D., beklagde in beide instanties, gemachtigde: mr. M.C. Hazenberg verbonden aan Stichting VvAA Rechtsbijstand te Utrecht. 1. Verloop van de procedure A. - hierna klaagster - heeft op 30 oktober 2019 bij het Regionaal Tuchtcollege te Amsterdam tegen C. - hierna de beklagde - een klacht ingediend. Bij beslissing van 30 april 2020, onder nummer 19/404, heeft dat College de klacht kennelijk ongegrond verklaard. Klaagster is van die beslissing tijdig in beroep gekomen. De beklagde heeft een verweerschrift in beroep ingediend. De zaak is in beroep behandeld ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 22 november 2021. Klaagster is verschenen. Ook de beklagde was aanwezig, bijgestaan door mr. Hazenberg. Klaagster heeft spreekantekeningen overgelegd. 2. Beslissing in eerste aanleg Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd. "2. De feiten Op grond van de stukken kan van het volgende worden uitgegaan: 2.1. Verweerster was in de periode waarop de klacht ziet arts in opleiding tot psychiater (AIOS psychiatrie) bij het E. (E.) locatie F. te B.2.2. De officier van justitie te B. heeft verweerster verzocht klaagster psychiatrisch te onderzoeken in verband met een verdenking van het plegen van smaad en smaadschrift (art. 261 Wetboek van Strafrecht) op of omstreeks 2 maart 2015 tot en met 12 oktober 2015 te B.2.2. In dit verband heeft verweerster klaagster per brief van 26 september 2016 uitgenodigd voor een psychiatrisch onderzoek. Klaagster heeft hierop aanvankelijk laten weten dat zij eerst haar advocaat wilde spreken en vervolgens dat de data haar niet uitkwamen. Zij is uiteindelijk niet zelf gezien door verweerster. Verweerster heeft kennis genomen van enkele dossierstukken, te weten: - een proces-verbaal politie-eenheid B. district B., proces-verbaalnummers PL1300-2015227424-1, PL1300-2015227424-2 en PL1300-2015227424-3;- verhoor verdachte (klaagster, RTG) d.d. 4 november 2015;- conceptverslag reclassering d.d. 23 september 2016. 2.3. Verweerster heeft, onder supervisie van de verweerder in de samenhangende procedure met nummer 19/404, de pro Justitia-rapportage d.d. 17 november 2016 over klaagster opgesteld. Bij de beantwoording van de vraagstelling van de officier staat onder meer het volgende: "(...) Betrokkene lijkt te weigeren (om deel te nemen aan het onderzoek, RTG) uit wantrouwen en overtuiging in haar recht te staan Dit lijkt hetzelfde patroon te zijn dat ook geleid heeft tot het ten laste gelegde. (...) Zonder psychiatrisch onderzoek is deze vraag (of klaagster lijdt aan een ziekelijke stoornis en/of gebrekkige ontwikkeling van de geestesvermogens, RTG) niet te beantwoorden. Ook de overige vragen kon verweerster bij gebreke aan een psychiatrisch onderzoek en diagnostische conclusies, niet beantwoorden. 3. De klacht en het standpunt van klaagster 3.1. De klacht houdt zakelijk weergegeven in dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld door: 1) een gewoon

kritische burger te beschadigen;2) onwaarheden te melden;3) smaad en laster te plegen.3.2. Klaagster heeft ter toelichting van haar klachten onder meer aangevoerd dat zij bij de uitnodiging voor het psychiatrisch onderzoek een artikel genaamd The Lone Terrorist toegestuurd reeg. Verweerster, althans haar supervisor, kon zich ondanks dat klaagster niet op gesprek is gekomen, toch een uitgebreid oordeel over haar vormen. Volgens klaagster is de inhoud gebaseerd op aannames en niet op feiten. Er staan volgens klaagster leugens in het rapport. Verweerster en haar supervisor maken volgens klaagster 'lol' van de pesterijen van de VvE-leden door te stellen dat dit waanbeelden zijn. Dat klaagster bepaalde personen zou wantrouwen is volgens klaagster nergens op gebaseerd. Ook betwist klaagster dat zij dingen op een forum zou hebben geplaatst. Ten onrechte wordt haar achterdocht in de schoenen gelegd. Bovendien klopt het volgens klaagster niet dat zij niet veel kennissen heeft. Volgens klaagster is dankzij de onzin van verweerster en haar supervisor haar kans op voortzetting van baanbrekend promotieonderzoek en enkele functies verkeken. Het rapport dient vernietigd te worden, aldus steeds klaagster. 4. Het standpunt van verweersterVerweerster heeft de klacht en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.5. De beoordelingKader5.1. Het college wijst er allereerst op, dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de beroepsbeoefenaar bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard. In het tuchtrecht is persoonlijke verwijtbaarheid uitgangspunt.5.2. Bovendien is van belang dat de verwijten die klaagster verweerster maakt, gebaseerd zijn op de door verweerster opgestelde rapportage. Dit brengt met zich dat in onderhavige zaak acht dient te worden geslagen op de criteria waaraan een deskundigenrapport wordt getoetst, welke criteria als volgt luiden:1. de rapportage vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust;2. het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te kunnen beantwoorden;3. in het rapport wordt op inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen;4. het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en de geconsulteerde personen;5. de rapporteur blijft binnen de grenzen van zijn deskundigheid.Het college dient ten volle te toetsen of het onderzoek door de deskundige uit het oogpunt van vakkundigheid en zorgvuldigheid de tuchtrechtelijke toets der kritiek kan doorstaan. Ten aanzien van de conclusie van de rapportage wordt beoordeeld of de deskundige in redelijkheid tot haar conclusie heeft kunnen komen.Eerste klachtonderdeel5.3. Het college acht het eerste klachtonderdeel kennelijk ongegrond, omdat door klaagster onvoldoende is onderbouwd op welke wijze verweerster en haar supervisor klaagster beschadigd zouden hebben. Dit blijkt niet uit de pro Justitia-rapportage. Verweerster en haar supervisor hebben geprobeerd een pro Justitia-onderzoek in te stellen en – nu klaagster niet op de uitnodiging voor een onderzoek is ingegaan – uiteindelijk een weigerrapport opgesteld. Dat rapport dient enkel tot doel om de opdrachtgever (het Openbaar Ministerie) en de rechtbank te informeren over de persoon van de verdachte (klaagster) en heeft geen verdere reikwijdte. Dit rapport houdt dus geen verband met een Verklaring Omtrent Gedrag en heeft ook niet anderszins directe invloed op sollicitaties. Verweerster heeft inhoud gegeven aan de opdracht van de rechtbank binnen de beperkte mogelijkheden die er

waren. De vraag die hier aan de orde is, is of verweerster dat redelijk bekwaam heeft gedaan. De invloed die het rapport heeft op een eventuele veroordeling door de strafrechter en de invloed die dit weer heeft op de carrière van klaagster, wordt niet door het college beoordeeld. 5.4. Het per abuis aan klaagster bij de uitnodiging voor het onderzoek toezenden van een artikel betreft een vergissing. Deze vergissing is volgens verweerster en haar supervisor door het secretariaat gemaakt en verweerster en haar supervisor hebben hiervoor hun excuses gemaakt. Deze vergissing heeft geen doorwerking naar andere partijen, zodat klaagster hier verder niet mee is geschaad. Het is echter wel slordig, doch dit weegt niet zo zwaar dat hiermee tuchtrechtelijk verwijtbaar is gehandeld door verweerster. Tweede klachtonderdeel 5.5. Ook dit onderdeel faalt. Verweerster en haar supervisor hebben in de rapportage (enkel) informatie van derden (het dossier en het OM) weergegeven. Niet gebleken is dat zij onwaarheden hebben opgetekend. Ook hebben zij zelf geen feiten vastgesteld. Zij zijn uitgegaan van reeds bij justitie bekende gegevens. Zij hebben een 'weigerrapport' opgesteld, oftewel een rapportage op basis van stukken. Zij hebben daarin geen eigen feiten opgetekend of toegevoegd aan de informatie die reeds bij het OM over klaagster bekend was. Zij hebben ook geen conclusies getrokken en de meeste van de gestelde vragen niet kunnen beantwoorden bij gebrek aan een psychiatrisch onderzoek. Daarmee treft ook het verwijt dat verweerster en haar supervisor zich uitgebreid een oordeel hebben gevormd, ondanks dat zij klaagster niet op 'spreekuur' kreeg, geen doel. Derde klachtonderdeel 5.6. Dit klachtonderdeel is door klaagster niet goed onderbouwd. Niet duidelijk is waar klaagster op doelt, als zij stelt dat met de rapportage smaad en laster wordt gepleegd, anders dan de verwijten van klaagster over onwaarheden in de rapportage, welke hiervoor bij klachtonderdelen 1 en 2 reeds aan de orde zijn gekomen en zijn afgewezen. Meer algemeen komt uit de pro Justitia-rapportage juist naar voren dat verweerster en haar supervisor zich over de meeste zaken niet uitspreken. Waar wel een antwoord wordt geformuleerd, gebeurt dit in voorzichtige termen ('lijkt' etc.) op basis van patroonherkenning. Er is geen sprake van een diagnostische classificatie van klaagster door verweerster en haar supervisor. 5.7. Ook overigens is niet gebleken dat de rapportage niet voldoet aan de hiervoor onder 5.1 en 5.2 weergegeven normen. De conclusie van het voorgaande is dat de klacht kennelijk ongegrond is. Verweerster kan met betrekking tot de klacht geen verwijt als bedoeld in artikel 47 lid 1 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg worden gemaakt". 3. Vaststaande feiten en omstandigheden Het Centraal Tuchtcollege gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de feiten weergegeven in overweging 2. "De feiten" van de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege. Deze weergave is in beroep niet of in elk geval onvoldoende, bestreden. 4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep 4.1 De beklagde verzoekt het Centraal Tuchtcollege (primair) om klaagster niet-ontvankelijk te verklaren. Volgens de beklagde heeft klaagster in haar beroepschrift onvoldoende toegelicht waarom zij het niet eens is met de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege. De beklagde voert daartoe aan dat klaagster haar stellingen niet concreet heeft gemaakt of heeft onderbouwd en dat haar beroepschrift een herhaling is van dat wat zij bij het Regionaal Tuchtcollege heeft gesteld. Naar het oordeel van het Centraal Tuchtcollege heeft klaagster in haar beroepschrift voldoende duidelijk toegelicht dat en op welke gronden zij het niet eens is met de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege en is haar beroep niet alleen een herhaling van de klacht in eerste aanleg. 4.2 De stelling van de beklagde dat klaagster haar verwijten baseert op informatie waar haar supervisor (zaak C2020.138) en zij, als AIOS psychiatrie, ten tijde van het onderzoek geen beschikking over hadden en dat

klaagster informatie uit het rapport onterecht als mening/oordeel van de beklagde opvoert, kunnen niet leiden tot de niet-ontvankelijkheid van klaagster.4.3 Klaagster is dan ook ontvankelijk in haar beroep.5 Beoordeling van het beroep5.1 Klaagster wil met haar beroep bereiken dat het Centraal Tuchtcollege haar klacht over de Pro Justitia rapportage opnieuw beoordeelt en in beroep alsnog gegrond verklaart. Volgens klaagster heeft de beklagde als AIOS psychiatrie (onder supervisie van de psychiater in de zaak C2020.138) tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door een gewoon kritisch burger te beschadigen (klachtonderdeel 1), onwaarheden te melden (klachtonderdeel 2) en smaad en laster te plegen (klachtonderdeel 3). 5.2 De beklagde heeft verweer gevoerd en heeft het Centraal Tuchtcollege verzocht om het beroep als kennelijk ongegrond af te wijzen of om het beroep te verwerpen (subsidiar respectievelijk meer subsidiar verzoek).5.3 Het Centraal Tuchtcollege heeft kennisgenomen van de inhoud van de aan het Regionaal Tuchtcollege voorgelegde klacht en het debat dat partijen daarover bij dat tuchtcollege hebben gevoerd. Het door het Regionaal Tuchtcollege opgebouwde zaaksdossier is aan het Centraal Tuchtcollege gestuurd.5.4 In beroep hebben partijen het debat schriftelijk nog een keer gevoerd. Daarbij heeft ieder van hen standpunten ingenomen over de door het Regionaal Tuchtcollege vastgestelde feiten en de door dat college gegeven beschouwingen en beslissingen. Tijdens de mondelinge behandeling op 22 november 2021 is dat debat voortgezet.5.5 De bespreking van de zaak in raadkamer na de mondelinge behandeling in beroep heeft het Centraal Tuchtcollege niet geleid tot het vaststellen van andere feiten of tot andere beschouwingen en beslissingen dan die van het Regionaal Tuchtcollege.5.6 De beklagde is in de uitoefening van haar functie als Pro Justitia rapporteur gehouden aan onder meer de Richtlijnen van het E. (E.), de Gedragscode Nederlands Register Gerechtig Deskundigen (NRGD) en aan de in de tuchtrechtspraak geldende rapportagecriteria. Ook het Centraal Tuchtcollege is niet gebleken dat de beklagde bij het opstellen van de zogenoemde Pro Justitia 'weigerrapportage' over klaagster onzorgvuldig heeft gehandeld door - zoals klaagster stelt - klaagster te beschadigen, onwaarheden op te nemen of smaad en laster jegens klaagster te plegen. En ook verder is het Centraal Tuchtcollege niet gebleken dat de rapportage niet aan de zorgvuldigheidseisen voldoet. Het Centraal Tuchtcollege sluit zich aan bij dat wat het Regionaal Tuchtcollege onder '5. De beoordeling' heeft overwogen en neemt dat over. 5.7 Voor zover er bij de procedure bij het Regionaal Tuchtcollege sprake is geweest van een onjuiste gang van zaken - volgens klaagster is zij niet op de juiste manier uitgenodigd voor een mondeling vooronderzoek -, dan is dit hersteld door de behandeling van de zaak bij het Centraal Tuchtcollege. De procedure in beroep is ook bedoeld om eventuele verzuimen in de behandeling bij het Regionaal Tuchtcollege te herstellen. Klaagster heeft in beroep het - volgens haar onjuiste - oordeel van het Regionaal Tuchtcollege ter beoordeling aan het Centraal Tuchtcollege kunnen voorleggen en opnieuw de gelegenheid gekregen haar standpunten naar voren te brengen. Deze beroepsgrond treft dan ook geen doel.5.8 Dit betekent dat het Centraal Tuchtcollege met het Regionaal Tuchtcollege van oordeel is dat de psychiater geen verwijt kan worden gemaakt als bedoeld in artikel 47 lid 1 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg.5.9 Het Centraal Tuchtcollege zal het beroep verwerpen.6. BeslissingHet Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:verwerpt het beroep.Deze beslissing is gegeven door: E.J. van Sandick, voorzitter;L.F. Gerretsen-Visser en J.M.T. van der Hoeven-Oud, leden-juristen en M.C. ten Doesschate en B.J.P. Vis-Janssens de Varebeke, leden-beroepsgenoten en D. Brommer, secretaris.Uitgesproken ter openbare zitting van 10 januari 2022. Voorzitter w.g. Secretaris w.g.